

El conseller Puigcercós reclama ampliar a telecomunicacions les inversions de l'Estat en infraestructures a Catalunya

El conseller de Governació i Administracions Públiques ho ha explicat en el transcurs del sopar de cloenda de la 6a Diada de les Telecomunicacions celebrat anit a Barcelona, el discurs del qual es reproduïx a continuació.

DISCURS DEL CONSELLER EN EL SOPAR DE CLOENDA DE LA 6a DIADA DE LES TELECOMUNICACIONS (27.09.07)

“El present i el futur de les telecomunicacions a Catalunya”

Bona nit a tothom.

Vull agrair al Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics de Telecomunicació de Catalunya l'honor d'haver-me convidat a aquest sopar de cloenda de la 6a Diada de les Telecomunicacions de Catalunya.

Gràcies a aquesta diada, he tingut l'oportunitat d'intercanviar punts de vista amb experts en aquest sector del nostre país, i potser ara és moment, per la meua banda, d'oferir-vos una breu pinzellada de les polítiques de present i de futur de les telecomunicacions a Catalunya que promou el Departament de Governació que tinc l'honor d'encapçalar.

Malgrat el reconeixement que la Constitució espanyola fa de les competències exclusives de l'Estat en matèria de telecomunicacions, la Generalitat de

Catalunya treballa fort per incidir en un sector tan estratègic, com ho és aquest, per al desenvolupament de la societat de la informació.

El desplegament del nou Estatut hauria d'obrir per primera vegada una oportunitat per a la descentralització d'aquestes competències. Aquest procés és necessari i imprescindible per garantir, a través de la proximitat, l'execució de polítiques més eficients i eficaces que incideixen de manera definitiva en les possibilitats de negoci de les nostres empreses, la modernització de les nostres administracions públiques, el desenvolupament professional dels nostres enginyers i enginyeres de telecomunicacions i la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes del nostre país.

Sóc, doncs, optimista, i espero que, tal com li he comentat al ministre Clos, en breu puguem tancar l'acord de traspàs de competències en comunicacions electròniques, i que, si s'escau, amb una lectura no restrictiva, l'encomanda de gestió permeti completar l'assoliment d'aquests objectius, de TOTS els objectius que des del Govern de Catalunya estem plantejant.

La incorporació a la societat de la informació és un dels reptes de present més importants de les societats modernes. El model i la velocitat que s'adoptin marcaran de manera definitiva el futur econòmic i social del nostre país.

La Generalitat de Catalunya està fent una profunda reflexió sobre la idoneïtat de la separació estructural entre infraestructures i serveis de comunicacions electròniques. Fa temps vàrem veure com Red Eléctrica Española es va separar d'operadors com ara Endesa i Iberdrola. Més recentment s'ha repetit la història amb Renfe i Adif. Entenem que amb les xarxes de comunicacions electròniques ha de passar el mateix: la separació estructural de les infraestructures i dels serveis. Aquesta és una reflexió que cal posar de nou

sobre la taula, especialment després de la consulta pública de la CMT sobre les xarxes d'accés de nova generació.

Sovint no cal reinventar la roda. Veure com es mou el nostre entorn, o més aviat, els que en aquest moment estan davant nostre, ens ha de permetre preveure cap a on hem d'anar.

Aquesta mateixa setmana, Suècia s'ha convertit en el segon país de la Unió Europea després del Regne Unit que ha canviat les regles de la competència en el sector de les telecomunicacions i ha decidit la segregació de la xarxa de telefonia de l'exmonopoli.

Segurament, i potser després dels greus problemes que hem viscut a Catalunya aquest estiu, sembla clar que la planificació de les infraestructures en serveis bàsics no s'ha de confiar únicament i exclusivament al lliure mercat. La legislació actual no ajuda a resoldre les esclotxes digitals que separen els territoris del nostre país. Sense ànim d'intervencionisme, sinó de posar les bases per garantir la cohesió territorial i garantir uns serveis que són d'interès general, és evident que algun paper han de tenir les administracions. Les infraestructures de telecomunicacions són tan estratègiques per a un país com les infraestructures elèctriques, les de gas, les ferroviàries o les carreteres.

En aquest sentit, voldria resumir els sis punts que considero més importants de la resposta de la Generalitat de Catalunya a la consulta pública de la CMT:

- 1- Aposta estratègica i sense complexos per la fibra òptica a la llar (*FTTH –fiber to the home*).
- 2- Inversió pública allà on el mercat no arribi.
- 3- Separació estructural, com a mínim allà on no sigui possible garantir la competència en infraestructures.

4- Establiment de les condicions necessàries per part de totes les administracions —especialment les locals, que hi tenen una incidència directa— per facilitar el desplegament de les infraestructures i maximitzar la inversió privada.

5- Redefinició de l'actual servei universal tot incloent-hi la telefonia mòbil i la banda ampla.

6- Previsió de possibles unitats de mercat inferiors a l'actual model de mercat únic: ni la regulació, ni la competència, ni el mercat, ni les administracions podem actuar de la mateixa manera en tot l'Estat. El que serveix per Madrid i Barcelona no serveix de la mateixa manera ni en el mateix moment per l'Alt Pirineu, o el Solsonès, o les Terres de l'Ebre...

Però el Govern de la Generalitat no només debat i analitza. També estem aportant solucions a través de projectes com el de la banda ampla rural, a través de la tecnologia WIMAX, la construcció de 250 torres de telecomunicacions en entorns rurals o la creació d'una xarxa oberta de fibra òptica, suma de les infraestructures existents tant de les administracions com d'empreses privades.

També tenim en marxa iniciatives legislatives que reconeixen la importància de les infraestructures de telecomunicacions, les infraestructures del segle XXI. Podria parlar, per exemple, de les esmenes incorporades a la Llei d'obra pública de Catalunya. Aquesta Llei obligarà que els estudis informatius o avantprojectes de totes les obres públiques tinguin en compte les infraestructures de telecomunicacions. Hauran d'incorporar una memòria amb les possibilitats que l'execució ofereix per implantar, millorar o ampliar les canalitzacions dels serveis de comunicacions electròniques. Igualment, es preveu la reserva d'espais adients per a equipaments de telecomunicacions per a emplaçaments de radiocomunicacions. **A Catalunya tindreu molta feina!**

La cosa no queda aquí. Estem treballant, també, perquè la Llei d'urbanisme catalana elevi el servei de telecomunicacions a la categoria de servei bàsic, com ho són l'aigua, l'electricitat i les comunicacions viàries. El gran objectiu és que les xarxes de comunicacions electròniques també siguin considerades infraestructures bàsiques, infraestructures estratègiques. Paral·lelament, estem promovent un Acord de Govern perquè tota l'obra pública que faci la Generalitat incorpori ja les TIC.

La nostra sensibilitat amb el col·lectiu d'enginyers de telecomunicacions no només es demostra amb les cinc escoles superiors i les set d'enginyeria tècnica, sinó també amb el suport al col·lectiu professional que va representar l'esmena que, sortida de Catalunya, es va presentar al Congrés dels Diputats per definir la capacitació exclusiva dels enginyers de telecomunicacions en els projectes de les infraestructures comunes de telecomunicacions.

Un cop resolta aquesta competència, les infraestructures comunes de telecomunicacions ens posen sobre la taula dos reptes. Un és vell i ha de trobar solució en el desplegament de l'Estatut. Cal acabar la duplictat que impliquen les competències compartides entre l'Estat i la Generalitat en allò que fa referència a les TIC. Això està emmarcat en l'acord de traspàs de competències a què m'he referit en l'inici. L'altre repte passa per treballar amb el Ministeri la modificació de la normativa actual per incloure ja en les TIC la fibra òptica.

La normalització de les infraestructures de telecomunicacions també ha de passar, i així serà, per la inclusió d'un apartat específic pel que fa a les infraestructures de telecomunicacions en la reedició de l'Acord estratègic per la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana, i també en el Pacte nacional d'infraestructures.

Però tot això pot quedar en una mar d'intencions sense un finançament adequat que hi doni suport. Ja fa uns mesos vàrem deixar entreveure el fet que la disposició addicional tercera de l'Estatut ens podia aportar vies de solució en aquest sentit. El primer repte aconseguit va ser el fet d'incorporar al concepte d'infraestructures una lectura més àmplia, més enllà de les de foment o les de medi ambient. Caldrà acabar de concretar, en els propers dies, el destí dels 722 M€ per a projectes per determinar, a través de transferències de capital. He plantejat al si del Govern la idoneïtat que part d'aquests diners es destinin a consolidar els projectes d'infraestructures de telecomunicacions que tenim en marxa. No sé si arribarem de cop al compromís d'assolir el 4% de la inversió en infraestructures, en infraestructures de telecomunicacions, però ens hi hauríem d'acostar tant com sigui possible. I per cap altra raó que perquè el país, l'economia i la seva gent ho necessiten.

Fins aquí aquesta breu pinzellada de les polítiques de telecomunicacions de la Generalitat de Catalunya.

No dubteu que estem treballant, i seguirem fent-ho, per proveir la nostra ciutadania i les nostres empreses de les infraestructures de telecomunicacions que el nostre país necessita. Sense oblidar que les infraestructures no són una finalitat per elles mateixes, sinó un mitjà a través del qual la sanitat, l'educació, la justícia..., però també l'economia i la qualitat de vida dels nostres ciutadans, arribin al nivell òptim necessari per afrontar els reptes de futur d'aquest nou món global. I en són un bon exemple les dues anelles que aquesta legislatura ja hem posat en marxa, l'anella industrial i l'anella cultural. Un clar exemple de la infraestructura com a palanca per a la competitivitat i per a la generació de valor afegit.

Des d'aquí us encoratjo a seguir treballant tots plegats per assolir aquesta fita, per fer de Catalunya, en definitiva, un país cada dia millor per viure-hi, un país cada cop més lliure.

Moltes gràcies a tots i a totes per la vostra atenció.

27 de setembre de 2007